

In dit nummer onder andere:

- *Het Bardo Team neemt u mee door tijd*
- *Samen leren voor de best mogelijke palliatieve zorg*
- *Bardo in woord en beeld*

BARDO 20 JAAR!

Zomer 2021

‘Leve het ambacht’

Tegelijkertijd ben ik overtuigd dat palliatieve zorg specifieke kennis vereist en dat er dus altijd nog meer te leren is. Anne is arts die zich specialiseert tot huisarts. Zij is recent gestart met haar stage in Bardo. Ik vind dat zij bijzonder goede gesprekken met patiënten voert. Als we samen terugkijken op gevoerde gesprekken kan ze vaak niet verwoorden waarom ze goed verliepen. Aan

Zijn handen schieten over het toetsenbord.

Doelgericht en soepel, zonder dat het gehaast oogt. Alsof het vanzelf gaat. Mijn ouders hebben me meegenomen naar een recital van Wibi Soerjadi en ik heb een uniek plekje waarbij ik op zijn handen en de toetsen van de vleugel kijk. Vol bewondering neem ik het waar. Als ik thuis zelf achter de piano zit, groeit mijn bewondering verder. Ik besef twee dingen. Eén dat mijn talent voor het piano spelen beperkt is. En twee, dat zelfs veel talent niet zonder veel oefenen kan om het niveau van Wibi te evenaren. Kortom, ambacht vereist talent en oefening.

Bardo is bevoorrecht een rol te mogen spelen in de opleiding van jonge dokters. Dit is één van de manieren waarop we kennis en kunde overdragen. Doorgaans ben ik onder de indruk van de vaardigheden die deze jonge dokters al beschikken.

mij om haar te wijzen op de gesprekstechnieken die ze onbewust toepast. Zo leert ze niet alleen dat gesprek voeren een ambacht is, maar ook hoe ze de gesprekstechnieken doelgericht in kan zetten. Door deze technieken bewust te oefenen vergroot ze de souplesse waarmee ze deze toe kan passen. Zo maakt ze zich een ambacht eigen.

Overigens is het ook een kunst om te leren hoe je anderen op kunt leiden. Daarom volg ik op mijn beurt weer een opleiding om jonge dokters verder te bekwamen in het vak. Zo sturen we binnen Bardo bewust op het (ontwikkelen van) ambacht. Omdat het bieden van palliatieve zorg nou eenmaal een ambacht is en de patiënt en diens familie niet minder dan het beste verdienen.

Christiaan Rhodius, arts bij Bardo

Bardo schrijft geschiedenis

20 jaar palliatieve zorg onderschrijft de waarde van deze zorg in onze regio. Gisteren, vandaag en morgen. Bardo heeft een rijke historie en ontwikkelde zich onder bezielende leiding tot een organisatie die kwalitatief hoogwaardige zorg biedt. Dank aan Toos van der Kamp, Neeltje Zoet, Annemarie Zuidweg en Marion Sonneveld. Zij legden een stevige basis waarmee ik met het team verder kan bouwen aan de plek die palliatieve zorg verdient. Met warmte en professionaliteit zetten we onze zorg in de toekomst voort, in het hospice en in de thuissituatie. Bevestigen we onze maatschappelijke positie met tal van initiatieven voor de burgers in onze regio. En delen we actief onze kennis en kunde in het onderwijs. Daar staan we voor, ook de komende 20 jaar.

Simone Koops-Ouwerkerk
Directeur-bestuurder

Bardo zorgt

Een kijkje terug in de Bardo Tijd met Ellen van Klinken, Nicole Arens, Annet Vrieling en Joke van der Hulst-Hoenderbos

Al bijna 20 jaar werken zij met hart en ziel bij Bardo. We kijken mee door de ogen van 4 trouwe medewerkers. Welk werk doen zij, wat veranderde er de afgelopen 20 jaar? En wat maakt het werken bij Bardo bijzonder?

Ellen van Klinken werkt vanaf 2003 in Bardo als coördinator vrijwilligers. "Mijn start herinner ik mij nog goed, in een kantoortje vlakbij de ingang van het hospice met 4 ordnermappen in de kast. Het hospice draaide zo'n kleine 1 ½ jaar en mijn eerste gesprek was met een vrijwilliger die aangaf dat de dienst van 16-19 uur niks was en maar gauw afgeschaft moest worden. De grootste verandering vond ik de verhuizing naar de nieuwe locatie. Voor de mensen die de oude locatie niet kennen, schets ik even een beeld. Alles was van hout en inmiddels oud. Dus als het druk was dan begon bij mij, ik was met mijn werkplek verhuisd naar achter in het gebouw, de kast te bewegen en te rammelen. Dus tijd om te kijken of ik een helpende hand kon bieden. Alles was gebouwd rond een middenblok waardoor je elkaar makkelijk even kon opzoeken en vinden. Bij de verhuizing naar de nieuwbouw werd dat anders; we gingen naar dubbele oppervlakte en het was even zoeken naar elkaar. Maar de mooie plek voor de patiënten en familie maakten dat al snel goed en al gauw maakte een ieder zich de nieuwe plek eigen. Wat me is bijgebleven?"

Ellen van Klinken

Joke van der Hulst & Annet Vrieling

De Rustende Jager ondersteunt regelmatig sponsoracties voor Bardo. Als tegenprestatie gingen we met teamleden helpen bij een feestavond voor het personeel van het restaurant. Een manager stuurde ons aan maar al snel bleek dat wij ons niet lieten 'leiden' en zelf een verdeling maakten van de werkzaamheden. Na een paar pogingen om toch nog iets van leiding te geven gaf de manager het op. Het werken bij Bardo vind ik bijzonder omdat we werken met een team waarin een ieder vanuit zijn eigen rol bijdraagt. Waardoor de zorg voor de patiënten en hun naasten in het huis en bij mensen thuis mogelijk gemaakt wordt."

Verpleegkundigen en collega's van het eerste uur zijn **Joke van der Hulst** en **Annet Vrieling**. Beiden werken bijna 20 jaar in Bardo maar weten nog als de dag van gisteren hoe het allemaal begon. "Wat was het 20 jaar geleden leuk en ook spannend om in een heel nieuw hospice te gaan werken. De palliatieve zorg stond destijds nog in de kinderschoenen. Het was echt pionieren met een spiksplinternieuw team, dat voor het eerst met elkaar ging samenwerken."

De kookvrijwilligers kookten zowel in het oude als in het nieuwe Bardo verse maaltijden. Dit is sinds de corona uitbraak niet meer mogelijk. Voorafgaand aan het maken van de menu's werd bij patiënten geïnformeerd waar ze zin in hadden en zo kon het gebeuren dat er hartje zomer erwtensoep op het menu stond.

Nu 20 jaar later geven we zorg in een prachtig pand op een hele mooie locatie. Heeft Bardo nog altijd een enthousiast en enorm gemotiveerd team en hebben we met elkaar Bardo voorgoed op de kaart gezet. De zorg is in de loop der jaren uitgebreid met Ondersteuning Thuis en een groot aanbod van scholingen en workshops in het Leerhuis voor collega's en geïnteresseerden buiten Bardo. Wat nog scherp op ons netvlies staat? Op een prachtige dag in augustus 2006 bleef het langdurig regenen en viel er in korte tijd zoveel hemelwater naar beneden, dat het 'oude' Bardo alleen nog 'pootje badend' te bereiken was voor personeel en familie.

Bardo is voor ons bijzonder. We hebben in al die 20 jaar als team zo fijn met elkaar gewerkt en veel plezier gehad maar ook met de patiënten en hun naasten. We koesteren mooie en warme herinneringen aan velen van hen. Daarnaast hebben we ook veel verdriet gezien bij patiënten en naasten; wat is het dan fijn om goede palliatieve zorg te kunnen geven en er voor ze te mogen zijn in de laatste levensfase. Bardo is gewoon een hele warme plek om te verblijven en om te werken."

Nicole Arens is eveneens bijna 20 jaar werkzaam bij Bardo. Hoe beleefde zij haar tijd bij Bardo? "Ik ben gestart als receptioniste/telefoniste, maar door de jaren heen zijn mijn werkzaamheden veranderd en enorm uitgebreid. Ik houd mij nu bezig met de (financiële) administratie,

projecten en kwaliteit. We zijn van een kleine kneuterige organisatie uitgegroeid tot een organisatie die staat als een (palliatief) huis. In de loop van de jaren is het aantal medewerkers/vrijwilligers aanzienlijk toegenomen. We zijn 10 jaar geleden van een tijdelijke locatie verhuisd naar een prachtig nieuw pand op een bijzonder mooie plek. Wat ik me nog goed herinner? Op de oude locatie, in de beginjaren, was mijn werkplek midden in het hospice. In die tijd deed ik rondleidingen voor de

Nicole Arens

familie. Zo ook aan de dochter van een dame op hoge leeftijd. Toen ik haar met trots onze huiskamer met open keuken wilde laten zien zei zij: 'dat hoeft niet hoor. Mijn moeder komt niet meer uit bed, dus zij zal geen gebruik meer maken van de huiskamer'. Mevrouw werd opgenomen en bleek inderdaad volkomen bedlegerig. Na een paar dagen warme aandacht van ons geweldige team verdwenen langzaam alle toeters en bellen. Mevrouw kwam met hulp zelfstandig uit bed. Een paar weken later nuttigde zij haar kopje koffie in de huiskamer. Zij knapte zienderogen op en hielp onze kokkin boontjes schoon te maken. Ze heeft zelfs zilver en koper zitten poetsen voor teamleden. Het allermooiste is dat zij haar 90e verjaardag samen met familie in Bardo heeft gevierd in de huiskamer. Echt fantastisch!! Het werken in Bardo geeft energie. Het is een bijzondere plek om te mogen werken. Ik zeg dit met nadruk want het heeft in de loop van de jaren mijn kijk op het leven doen veranderen. Niet alles is vanzelfsprekend en dat besef is mij gegeven door het werken hier. Ik hoop over een paar jaar met pensioen te gaan en kan dan met een warm gevoel terugkijken op die prachtige Bardo jaren. Daar ben ik dankbaar voor." 🍷

Bardo ontmoet

Andrea van der Veen, netwerkcoördinator palliatieve zorg Midden- & Zuid-Kennemerland, Amstelland & Meerlanden.

NETWERK PALLIATIEVE ZORG
Midden- & Zuid-Kennemerland
Amstelland & Meerlanden

Bardo is aangesloten bij tal van palliatieve netwerken. De redactie sprak met Andrea van der Veen, coördinator van het netwerk palliatieve zorg in de regio Midden- & Zuid-Kennemerland en Amstelland & Meerlanden. Bardo werkt intensief samen met het netwerk.

Als netwerkcoördinator verbindt en ondersteunt Andrea de samenwerking van de regionale zorgorganisaties rondom palliatieve zorg. Met als doel een zo hoog mogelijke kwaliteit van leven en sterven, op basis van de waarden, wensen en behoeften van de patiënt en diens naasten. Vanuit Bardo vervult directeur-bestuurder Simone Koops-Ouwerkerk als voorzitter van de regiegroep Meerlanden haar rol als kernbestuurslid in het netwerk.

Maar liefst 38 organisaties uit de regio slaan de handen ineen in het netwerk en bekrachtigden dat begin dit jaar met de ondertekening van het Convenant 2021-2024. Allen spannen zich in om verbeteringen tot stand te brengen in zorg voor mensen in de laatste fase van hun leven. In elke regio is een regiegroep actief. De voorzitters van de regiegroepen vormen samen het kernbestuur.

“De deelnemende organisaties vormen het netwerk. We zoeken daarbij de samenwerking met andere netwerken op om van elkaar te leren”, licht Andrea toe. “Uiteindelijk zijn het de deelnemende organisaties die het doen. Wij hebben als netwerk 4 taken meegekregen: We verbinden en coördineren. Dat houdt in dat we ervoor zorgen dat organisaties elkaar weten te vinden, onder andere door in regiegroepen samen te werken. Daarnaast is het van belang dat we signaleren; we brengen in kaart wat er landelijk gebeurt op het gebied van palliatieve zorg. Dat omvat bijvoorbeeld wetenschappelijk onderzoek, landelijke richtlijnen en hoe we dat kunnen doorvertalen naar de regio. Een belangrijke taak is om de zorgverleners goed te informeren over palliatieve zorg. Daarom doen we veel aan deskundigheidsbevordering. Dit jaar is fors ingezet op online contact. Zo zijn er bijvoorbeeld 4 avonden georganiseerd rond het thema palliatieve zorg voor mensen

met dementie. Maar liefst 300 deelnemers uit heel Noord-Holland en Flevoland sloten zich aan. Waar ik graag op wil inzetten is de voorlichting over palliatieve zorg naar de inwoners van de regio's. Dat doen we onder ander via het project 'In gesprek met de burger'. Vanuit organisaties en huisartsenpraktijken organiseren we bijeenkomsten om met de inwoners te praten over de laatste levensfase om de keuzes te maken die passen bij wat iemand belangrijk vindt. Bardo, Adamas Inloophuis en huisartsen in de regio nemen deel aan het project. Tot slot ondersteun en faciliteer ik als coördinator alle activiteiten in het netwerk.”

Andrea heeft de prioriteiten opgehaald in haar kennismakingsgesprekken met de zorgorganisaties in de regio's. Dat resulteerde in een beleidsplan, waarin is verwoord welke thema's actueel zijn en aandacht vragen. Deskundigheidsbevordering staat hoog op de lijst, evenals de transmurale samenwerking. Hoe vindt de afstemming tussen de zorgaanbieders plaats? Daarnaast werkt het netwerk aan het in kaart brengen van het aanbod van palliatieve zorg. En ziet zij ook kansen op het gebied van laagdrempelige voorlichting ten behoeve van de inwoners van de regio.

In haar functie als coördinator voelt Andrea zich als een vis in het water. Ze werkte eerder als communicatieadviseur bij ANWB en UWV. Maar ook de zorg trok haar enorm aan. Daarom besloot ze naast haar baan de opleiding HBO-V te volgen. Daarin liep zij stage bij hospice Dignitas in Hoorn en kroop de palliatieve zorg onder haar huid. In haar baan als netwerkcoördinator verbindt ze het beste van 2 werelden: als coördinator kan ze kan beleidsmatig werken voor de zorg die haar verpleegkundige hart raakt. Voor wie meer te weten wil komen over de initiatieven en activiteiten van het netwerk is er een gloednieuwe site met een veelzeggend verbindend logo gelanceerd.

www.palliaweb.nl/netwerk-noordhollandzuid

Palliatieve zorg en onderwijs

Palliatieve zorg is een substantieel onderdeel van de opleiding geneeskunde. Daar kan meer aandacht aan besteed worden dan in de huidige studie het geval is. Bardo timmert daarvoor hard aan de weg. Samen met de VU integreerde zij een module in de VU minor Comprehensive Care and Anatomy voor geneeskundestudenten. Daarnaast werkt Bardo intensief samen met de VU aan het meerjarige programma O²PZ: optimaliseren van onderwijs van palliatieve zorg. O²PZ heeft subsidie ontvangen van ZonMw met als doel om palliatieve zorg beter te verankeren in het zorgonderwijs. Het programma duurt 3 jaar. Inmiddels zijn zij nu 2,5 jaar onderweg en zijn er diverse zaken ontwikkeld die ondersteuning bieden bij de optimalisatie van het onderwijs in palliatieve zorg. Zoals het platform op Palliaweb waarop al het onderwijsaanbod t.b.v. palliatieve zorg is terug vinden, maar ook het symposium dat O²PZ in april organiseerde. Christiaan Rhodius verzorgde op het symposium een sessie over wat Virtual Reality kan bijdragen. Hopelijk krijgt het programma een vervolg.

*Landelijk Onderwijsplatform
Palliatieve Zorg gelanceerd.
Kijk op palliaweb.nl of www.o2pz.nl.*

Bardo zorgt

“Ik maak in ieder geval de 20 jaar vol....”

Vrijwilligers zijn onmisbaar voor het dagelijks reilen en zeilen van Bardo. Sommigen zijn al heel lang verbonden aan Bardo, anderen zijn vorig jaar aangesloten. Kort of lang, één ding hebben ze met elkaar gemeen: ze zetten zich voor 100% in voor Bardo.

Conny Meijer is vrijwilliger bij Bardo vanaf de start. “Ik zag een artikel in de krant en daar werd gelijk mijn oog naartoe getrokken. Vanaf dat moment ben ik erin gegaan en het heeft

me nooit meer losgelaten. Ik ben begonnen als zorgvrijwilliger en deed af en toe ook de bloemen erbij. Als zorgvrijwilliger vond ik het belangrijk goed te kijken en luisteren wat iemand nodig heeft. Vaak is gewoon ‘er zijn’ al genoeg. Ook voor degene die naast de patiënt staat is het heel belangrijk de zorg over te dragen op een goede manier waardoor zij zelf bij hun naaste kunnen zijn en overeind blijven. In 2003 werd ik zelf ziek.

Na mijn herstel voelde zorgvrijwilliger zijn toch anders en heb ik besloten door te gaan met de bloemen omdat ik Bardo een warm hart toedraag. Ik hou van mensen en bloemen dus is het voor mij een prachtige combinatie. De bloemen doen wat, het maakt het huiselijk. Dat wordt ontzettend gewaardeerd. We doen het met elkaar. Met 21 dames brengen we elke week kleur en fleur in huis.

Begin 2020 startte **Jan van Turen** in Bardo als zorgvrijwilliger en vertelt hoe hij Bardo leerde kennen. “Mijn vrouw is 10 jaar geleden overleden. Zij lag in het Spaarne Gasthuis.

We zochten toen een hospice en werden fijn ontvangen bij Bardo. Maar er waren 8 kamers die helaas allemaal bezet waren. Zij is in het ziekenhuis gebleven en ook daar zijn wij heel goed behandeld. Het is heel gek, mijn vrouw is hier nooit geweest, maar Bardo is altijd in mijn hoofd blijven hangen. Toen zag ik een stukje in de krant. Ik heb met Hajnalka gesproken over wat ik zou willen doen: niet tuinieren, niet koken. Zorgvrijwilliger dan. Begin vorig jaar deed ik de cursus, maar gooide Corona roet in het eten. Nu het weer kan, help ik met het verzorgen van de maaltijd. Inmiddels draai ik

weer mee in de zorg. Ik vind de sfeer heel prettig. Het is niet zo zwaar als je zou denken. Even een praatje met iemand maken is ook zorg en levert verrassende momenten op. Ik ontmoette hier een man met wie ik overeenkomsten had. We hebben allebei bij de provincie gewerkt, we bleken dichtbij elkaar te wonen in Haarlem en dat leverde levendige gesprekken op.

Vanaf het eerste uur is **Erna van Heeswijk** betrokken bij Bardo. “De moeder van een vriendin van mij lag in een Bijna Thuis Huis. De sfeer daar sprak me zo aan en ik heb me aangemeld. Maar

daar was ik als vrijwilliger helemaal alleen aan het werk. En ik merkte dat de zorgtaken niet echt iets voor mij waren. In december hoorde ik dat Bardo zou gaan beginnen. Ik heb toen, 20 jaar geleden, gesproken met Toos van der Kamp. En begon in het Bardo huis, naast Bornholm met 8 kamers. Ik deed van alles: ik kookte bij hoge uitzondering, liet de mensen binnen en deed regelmatig dingen voor de administratie. Er was een hele gezellige personeelskamer met de artsen en geestelijk verzorgster. We hadden een knus klein gebouwtje, heel huiselijk. Je kende elkaar heel goed; we waren met de mensen constant bij elkaar. Het was klein en daarom kwam je elkaar al snel tegen.

Daarna ben ik mee verhuisd naar de nieuwe locatie, als gastvrijwilliger. Ook hier ken ik de meeste mensen, alhoewel Corona veranderingen bracht en er ook nieuwe vrijwilligers zijn komen werken. We werken nu geen 3 maar 4 uur. Maar de mensen blijven net zo warm en hartelijk. Ik ga met ontzettend veel plezier naar Bardo en doe ook mee met het Bardo Koor, ook een heel hecht groepje. Het is zo vertrouwd en huiselijk, met iedereen kun je goed opschieten. Jan zie ik nu voor het eerst. Conny zie ik al 20 jaar. Sommige mensen zijn gestopt vanwege Corona. Ik zeg tegen iedereen ik ben voor de 20e x 60. Ik maak in ieder geval de 20 jaar bij Bardo vol.”

Heeft u een mooie ervaring of bijzonder verhaal over de zorg of ondersteuning van Bardo en wilt u deze delen in de nieuwsbrief? Mail dan naar info@hospicebardo.nl.

Ook **Pim Nederstigt** ging vorig jaar als zorgvrijwilliger aan de slag gegaan bij Bardo. Hij werkte 42 jaar in de gezondheidszorg, begonnen als verpleegkundige en de laatste 25 jaar als

zorgmanager. “Toen ik 1 januari 2015 stopte met werken, startte ik als vrijwilliger op zorgboerderij De Landyn in Zwaanshoek. Ik wilde graag buiten werken. Maar miste wel de zorg, palliatieve zorg is heel basaal en intiem. Ik kende Bardo eigenlijk niet; totdat ik een advertentie in de krant zag. Ik wilde graag weer contact hebben met de patiënten. Dus deed ik de cursus. Bardo is een mooi huis met prachtige kamers waarin het fijn is dat we zorg mogen bieden die zo kan en zo mag als hier. Het is anders druk. Het is goed kijken wanneer je aandacht geeft en wanneer je de patiënt juist met rust laat. Dat is een balans die je zoekt en voor iedereen anders. Pim raadt ons een boek aan voor Bardo Leest: Natriltijd, een klein boekje van Riet Fiddelaers-Jaspers, rouw en traumatherapeute. Geschreven voor iedereen die geconfronteerd wordt met storm in het leven. Het illustreert wat woorden in het contact kunnen doen. Manu Keirse zegt ook zulke dingen. Pim heeft nog les van hem gehad. Als vrijwilliger ontlast je de verpleegkundigen van taken. Dat is de praktische invulling. En soms kijk je lekker met iemand in huis voetbal.”

Ze zijn het erover eens: in Bardo wordt geleefd.

De mensen staan centraal. De aandacht en onderlinge sfeer maken Bardo bijzonder. Er is hier geen doodssfeer, we lopen te lachen en te praten.” Conny en Erna hebben nooit overwogen te stoppen en Jan en Pim zijn blij dat ze nu weer aan de slag kunnen. Zij maken met alle andere vrijwilligers Bardo tot de warme plek die het is. 🍷

Bardo in woord en beeld

20
JAAR

Toos van der Kamp en **Neeltje Zoet** zijn de grondleggers van Bardo. Zij nemen in 2000 het initiatief om een hospice in Hoofddorp op te richten. Toos legt haar plan voor bij Neeltje die als hoofd Zorg bij verpleeghuis Bornholm werkt en het op haar beurt overlegt met de directeur. Het plan wordt werkelijkheid en er komt, met veel hulp van de Ondernemersvereniging Ondernemend Hoofddorp, een huisvesting in de vorm van tijdelijke units naast Bornholm.

Op 10 december 2001 opent burgemeester van Houwelingen het hospice Bardo. Een plek waar mensen hun laatste dagen op een waardige manier kunnen

doorbrengen. De naam Bardo betekent letterlijk: tussen twee, de overgang tussen twee fasen van leven naar sterven. Tien jaar later wordt er een nieuw gebouw in gebruik genomen. Het personeel betreft in december 2011 het nieuwe hospice op de Jansonushof 11 in Hoofddorp. Januari 2012 worden de patiënten hier welkom geheten. Vanuit dit fundament bieden we palliatieve zorg in het hospice en bij patiënten thuis.

Elke dag leren we van hen en komen we tot verdiepende inzichten. Wij zijn er trots op dat wij deze zorg mogen bieden!

2001

2010

2011

2021

Tijdsbeeld van het hospice

Bardo leest

Mijn dinsdagen met Morrie van Mitch Albom

Na lange tijd kwam de boekenclub van Bardo weer fysiek bijeen in het Leerhuis. Op 15 juni bespraken de deelnemers 'Mijn dinsdagen met Morrie', een boek over een oude man, een jonge man en de lessen van het leven. De lezers lazen het boek in één adem uit. "Een tijdloos boek over intens contact tussen coach en leerling tijdens de laatste levensfase van Morrie. Toegankelijk, authentiek, kwetsbaar en doorspekt met humor."

Woorden van Bardo

In het kader van het 20 jarig bestaan vroegen we alle teamleden om in 1 of 2 woorden te vertellen wat Bardo voor hen betekent, wat hen raakt of aanspreekt. Er werd massaal op de vraag gereageerd. Daarvan maakten we een vlaggenlijn die op de benedenverdieping van het huis hangt, maar we delen we de meest voorkomende woorden ook van harte met onze lezers van de nieuwsbrief.

Doneren voor een warme deken

Bardo kent tal van particuliere donateurs die acties ondernemen om ons te ondersteunen. Mevrouw **Ina Voskuil** is al jarenlang een betrokken relatie van Bardo die op haar eigen manier geld inzamelt. Vrienden, familieleden en bezoekers zien bij haar een 'Bardo huisje' staan, waarin zij euro's spaart. "Een oude huisvriend heeft 10 jaar geleden speciaal dit huisje gemaakt. Daar gaan alle donaties druppelsgewijs in", vertelt Ina. "Iedereen die het ziet en mijn verhaal over Bardo hoort, stopt wat toe. Ik heb 45 jaar gekapt en soms help ik nog wat mensen aan huis. Het is mijn hobby. Het warme gevoel voor Bardo is gekomen toen mijn moeder 19 jaar geleden terecht kwam in het Bardo huis naast Bornholm. Het voelde echt als een warme deken die om ons heen geslagen werd, ook als gezin en familieleden en dat greep me erg aan. Kort daarna zijn er nog meer familieleden komen te liggen in Bardo. Tien jaar geleden toen ik 60 jaar werd, heb ik mijn verjaardag groots gevierd en iedereen laten doneren omdat ik vind dat ik alles al heb. Van dat geld zijn in het nieuwe Bardo huis aan de Jansoniushof in kamers vergezichten aan de muren geplaatst. Nu mag ik gelukkig met jullie 70 worden en heb ik al een paar jaar thuis gewoon eurootjes laten doneren. In januari verbleef een vriendin in Bardo, en nu weer bij toeval een familielid. Het was weer dat warme deken gevoel dus ben ik er hartstikke trots op dat ik jullie 10 jaar later weer een bedrag mag doneren."

Ina is een trouwe fan van Bardo. "Dit is een andere kant van het leven. Een plek voor een belangrijke afsluiting van het leven. Jullie helpen door de zorg over te nemen. Ina koestert initiatieven om te ondersteunen. Dat maakt volgens haar de samenleving hechter. Dit moet je omarmen, dat kost geen geld. Vriendelijkheid kost niks. Het leven kan heel makkelijk zijn."

In overleg met Ina zullen we haar donatie gaan besteden aan lampen voor de opgeknapte huiskamer van Bardo. 15 juli bereikt Ina haar 70e jaar en dat gaat ze vieren met vrienden en familie in het Haarlemmermeerse Bos. Het huisje gaat mee ...

Colofon: Bardo ondersteunt en zorgt voor mensen die niet meer te genezen zijn. In het hospice en thuis. Daarnaast ontwikkelt en deelt Bardo actief haar kennis en kunde over palliatieve zorg. Deze nieuwsbrief van Stichting Bardo en Stichting Vrienden van Hospice Bardo geeft donateurs en belangstellenden recente informatie over ontwikkelingen bij Bardo. Wil je je uitschrijven, je gegevens laten wijzigen of de nieuwsbrief voortaan digitaal ontvangen? Laat het ons weten via info@hospicebardo.nl of tel. 020 - 333 4700.

Aan deze nieuwsbrief werkten mee: **opmaak** Buro IK **drukwerk** Drukkerij Groen **fotografie** Archief Bardo, Kees van der Veer, Ineke Zeeman **bijdragen** Nicole Arens, Ellen van Klinken, Annet Vrieling, Joke van der Hulst, Andrea van der Veen, Machteld Mentink, Erna van Heeswijk, Pim Nederstigt, Jan van Turen, Conny Meijer, Ina Voskuil, Christiaan Rhodius, Simone Koops-Ouwerkerk **redactie** Christiaan Rhodius, Simone Koops-Ouwerkerk, Joan Rikaart en Majo van der Meijden.

Adres Bardo: Burgemeester Jansoniushof 11 • 2131 BM • Hoofddorp • Tel. 020 - 333 47 00 • www.hospicebardo.nl

Giften

Wat fijn dat we van zoveel mensen en ondernemers een gift voor Bardo hebben ontvangen. Mede dankzij deze giften kan het werk van Bardo worden voortgezet en uitgebreid. Anonieme gevers willen we op deze plek ook hartelijk danken voor hun mooie gebaar!

NAAM	GIFT
De heer W.J.M. Maas, <i>gift</i>	333,-
De heer P. Scheffer, <i>gift</i>	50,-
Mevrouw J.M. Hogendoorn-Roelvink, <i>gift als dank voor zorg moeder, mw. A. Marelis</i>	5,-
Familie Robanus Maandag, <i>donatie als dank voor goede zorg dhr. J.J. Robanus Maandag</i>	250,-
Exelix, <i>donatie cursisiten</i>	280,-
Familie de heer W.T.F. van Leeuwen	200,-
Anoniem	100,-
De heer C.C. van Helder	1.000,-
De heer M. Bevers, <i>vier bloembakken uit naam van mw. R. Nierhoff</i>	479,-
Familie de heer J. Visser	100,-
De heer A.G. Raaphorst, <i>dankbaar voor goede zorg</i>	250,-
Donatie van vrienden de heer R.M.K. van Rije, <i>voor medewerkers Bardo</i>	220,-

Wil je ook een gift overmaken of Vriend worden? Dat kan via rekeningnummer NL89 RABO 0324 5720 93 ten name van Stichting Vrienden van Hospice Bardo. U vindt alle informatie op onze website onder de button doneren. <https://www.hospicebardo.nl/steun-bardo/>

Bardo in cijfers

Van januari t/m maart 2021

Opnames hospice	30
Komend van thuis	8
Komend van ziekenhuis/verpleeghuis	18
Komend via casemanagers ondersteuning thuis	4
Komend van elders	0
Overleden in hospice	2
Ontslagen uit hospice	2
Gemiddelde verblijfsduur hospice (dagen)	14
Kortste verblijfsduur hospice (dagen)	1
Langste verblijfsduur hospice (dagen)	61
Gemiddelde leeftijd bij opname (jaar)	74,6
Jongste patiënt hospice	52
Oudste patiënt hospice	95
Nieuw in zorg bij consulenten palliatieve zorg	14
Aanvragen inzet van vrijwilligers in thuissituatie	8

HospiceBardo
 HospiceBardo
 @HospiceBardo

Nieuwsbrief Zomer 2021
 Bladzijde 6 / 6